

Ris - ti - rah - vas rõõ - mus - te - le, tu - le, lau - la

Kris - tu - se - le, üt - le kõi - gil' pa - tus -

te - le: õnd - sus on ju il - mu - nud!

2. Patt ja põrgu pahandagu, surm ja saatan sajatagu, õnn ja rahu meile jäägu – kadunud on kurvastus!
3. Vaat, mis Jumal meile andnud; Poja Ta meil eluks pannud, kes meid armust avitanud vaevast taeva rõõmusse!
4. Poeg on taeva maha jätnud, armust meie juurde tõtnud, keda kaval madu petnud. Kõigest paistab Tema au!
5. Koidutäht on ennast näit'nud, meie igatsused täitnud, vana mao ka ära võitnud, põrguriigi kaotanud.
6. Vaene, vilets vangipõli, kus meil patt ja põrgutuli ööd ja päevad piinaks oli, on nüüd hoopis hävitud.
7. Oh sa õnnis tund, kus seda tunneb meie ärgand süda ja Sind tahab ülistada kiites, kallis Jeesuke!
8. Lapsuke, Sind laudas näeme; aita, et Su juurde jääme ja kõik ükskord sinna saame, kus Sind kiidab inglikoor!

Viis: "Quem pastores" Esineb esmalt Valentium Triller'i
 "Ein Schlesich Singebüchlein aus Göttlicher Schrift"
 1555 saksa kirikulaul, XIV sajandist.
 Sõnad: Paul Gerhardt, 1607-1676.